

KAD RODAS KONFLIKTI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Apd 6:1–6, Apd 10:1–23, Mt 5:17–20, Apd 11:3–24, Apd 15:1–22, Am 9:11, 12.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo jūs visi, kas esat uz Kristu kristīti, esat ietērti Kristū. Tur nav ne jūda, ne grieķa, tur nav ne verga, ne brīvā, tur nav ne vīrieša, ne sievietes—jūs visi esat viens Jēzū Kristū” (Gal 3:27, 28).

Viens no visgrūtākajiem uzdevumiem jebkurai kristīgajai kopienai ir saglabāt vienotību, kad rodas viedokļu atšķirības jautājumos, kas attiecas uz draudzes identitāti un misiju. Šīs atšķirības var novest pie postošām sekām.

Mūsdienu kristīgās kopienas ne ar ko neatšķiras no tām, ko mēs redzam Jaunajā Derībā. Cilvēki ir cilvēki, un domstarpības nezudis arī svarīgos jautājumos. Pirmie kristieši piedzīvoja dažus konfliktus, kas radās no savstarpējiem aizspriedumiem un no Vecās Derības stāstu un rīcības atšķirīgiem skaidrojumiem. Konflikti būtu varējuši iznīcināt draudzi jau pašā sākumā, ja nebūtu uzmanīgu apustuļu un vadītāju, kas meklēja Svētā Gara vadību un pētīja Rakstus, lai risinātu šo spriedzi.

Pirms dažām nedēļām mēs pētījām, kā pirmkristiešu draudze piedzīvoja vienotību. Šajā nedēļā mēs aplūkosim, kā agrīnā draudze risināja iekšējos konfliktus, kas mazināja tās vienotību un apdraudēja izdzīvošanu. Kādi bija šie konflikti, kā tie tika risināti un ko mēs varam mūsdienās mācīties no šiem piedzīvojumiem?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. novembrī.

Etniski aizspriedumi

Izlasi Apd 6:1. Kāds jautājums agrīnajā draudzē bija par iemeslu sūdzībām par negodīgumu un nevienlīdzīgu pārtikas sadali atraitnēm? _____

Daži agrīnie kristieši, kā izrādījās, bija aizspriedumaini pret grieķu izcelsmes atraitnēm savā vidū un deva viņām mazāk pārtikas nekā ebreju izcelsmes atraitnēm. Šī saskatītā nevienlīdzība radīja nesaskaņas agrīnajā ticīgo kopienā. Pants nepasaka, vai favorītisms bija vai nebija reāls. Tas pasaka tikai to, ka daži cilvēki domāja, ka tā bija. Konflikts apdraudēja draudzes vienotību jau pašā sākumā. Cik pārsteidzoši, ka etniska šķelšanās draudzē bija redzama jau tik ātri.

Izlasi Apd 6:2–6. Kādus vienkāršus soļus spēra agrīnā draudze, lai atrisinātu šo pārpratumu?

Agrīnā draudze strauji auga, un šī augšana uzlika apustuļiem smagas nastas. Šo septiņu vīru iecelšana, ko parasti sauca par “diakoniem” (lai gan Jaunā Derība viņus tā nesauc), mazināja spriedzi Jeruzālemes draudzē un ļāva iesaistīties draudzes kalpošanā vairāk cilvēkiem.

Apustuļi uzmanīgi ieklausījās grieķu valodā runājošo ticīgo sūdzībās un lūdza viņiem risinājumu. Septiņu vīru kā apustuļu palīgu izraudzīšanās tika atstāta šai grupai, un viņi ieteica septiņus mācekļus, kas visi bija no grieķu valodā runājošajiem. Par šiem vīriem runāja, ka viņi ir “ar labu reputāciju, Svētā Gara un gudrības pilni” (Apd 6:3). Apustuļu kalpošana, kas līdz tam ietvēra gan Dieva Vārda sludināšanu, gan pārtikas sagādāšanu atraitnēm, tika sadalīta divās daļās, kur katra darīja līdzvērtīgu kalpošanu evaņģēlija pasludināšanā. Lūka izmanto šo pašu vārdu “kalpošana” (diakonia), runājot gan par apustuļu kalpošanu Vārda sludināšanā (Apd 6:4), gan par diakonu kalpošanu, izdalot ēdienu (Apd 6:1).

Ko nozīmīgu tu saskati faktā, ka vadītāji sasauca kopā daudzus ticīgos (Apd 6:2), lai mēģinātu rast risinājumu? _____

Pagānu atgriešanās

Pagānu atgriešanās pie Jēzus Kristus evaņģēlija ir notikums Apustuļu darbu grāmatā, kas sagatavoja platformu vislielākajam konfliktam agrīnās draudzes dzīvē un apdraudēja tās pastāvēšanu un misiju.

Izlasi Apd 10:1–23. Kādi elementi šajos pantos norāda, ka Svētais Gars darbojās pie daudzu cilvēku sirdīm, lai sagatavotu pagāniem ceļu pieņemt evaņģēliju? _____

Pēterim atklāsme droši vien likās dīvaina. Tā viņu šokēja, jo kā uzticīgs jūds viņš nekad nebija pieskāries nešķīstam vai apgānītam ēdienam, kā to prasīja likums (sk. 3Moz 11, Ec 4:14 un Dan 1:8). Tomēr šīs atklāsmes nolūks nebija uzturs, bet gan barjeras starp jūdiem un pagāniem, traucējot izplatīties evaņģēlijam. Šādas barjeras senajā pasaulē bija tikpat izplatītas kā mūsdienās.

Pirmajās desmitgadēs kristietību pamatā veidoja jūdi, kas bija pieņēmuši Jēzu par Vecās Derības pravietojumos apsolīto Mesiju. Šie agrīnie ticīgie bija uzticīgi jūdi, kas paklausīja likumam, kā tas viņiem bija mācīts. Viņi neuzskatīja, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs būtu izdzēsis vai atcēlis Vecās Derības priekšrakstus (sk. Mt 5:17–20).

Izlasi Apd 10:28, 29, 34, 35. Kā Pēteris saprata, kāda bija Jopā saņemtās atklāsmes nozīme? Kas viņu mudināja to tā skaidrot? _____

“Apustuļu darbos” mēs redzam, ka Svētais Gars bija sagatavojis ceļu pagāniem, lai viņi tiktu uzņemti kristīgās kopienas sadraudzībā. Viņi to varēja darīt bez apgraizīšanas un nekļūstot vispirms jūdi. Par to, ka tā patiešām bija Dieva griba, Pēteri un viņa draugus pārliecināja Svētā Gara izliešanās pār Kornēliju un viņa namu līdzīgā veidā, kā Jēzus mācekļi bija to piedzīvojuši Vasarsvētku dienā (Apd 10:44–47). Ja Svētais Gars pagāniem tiktu dots tādā pašā veidā, kā tas tika dots jūdiem, tad ir acīmredzams, ka apgraizīšana nav priekšnosacījums, lai cilvēks sāktu ticēt Jēzum kā Mesijam. Šie secinājumi radīja platformu lielākajam teoloģiskajam konfliktam starp agrīnajiem kristiešiem.

Gars vada

Ziņas par to, kas bija noticis ar Kornēliju Cēzarejā, drīz sasniedza kristīgās kopienas vadītājus Jeruzālemē, un viņi lūdza Pēteri sniegt viņiem ziņojumu par to, kas bija noticis. Viņus aizskāra tas, ko Pēteris bija izdarījis, jo saskaņā ar viņu jūdisko Mozus likuma izpratni uzticīgiem jūdiem nebija ļauts ēst kopā ar pagāniem (Apd 11:3).

Izlasi Apd 11:4–18. Ko Pēteris teica, lai izskaidrotu Svētā Gara darbu un Viņa vadību šajā notikumā? Kas bija galvenais, ko viņš gribēja pateikt, atsaucoties uz to, kas bija noticis? _____

Lai gan daži uzdeva jautājumus par to, cik likumīga bija Pētera darbība un lēmums kristīt šos pagānus, bija pietiekami daudz liecinieku (Apd 11:12), kas apliecināja, ka Svētais Gars patiešām atklāja savu klātbūtni tādā pašā veidā kā Vasarsvētkos. Svētā Gara vadība šajā gadījumā ir neapstrīdama un dāvana atzīta. “To dzirdējuši, viņi norimās, sāka slavēt Dievu un teica: ‘Tātad arī pagāniem Dievs ir devis atgriešanos no grēkiem, lai tie dzīvotu!’” (Apd 11:18).

Izlasi Apd 11:19–24. Kas pēc tam notika agrīnās draudzes dzīvē? _____

Varbūt kāds Jeruzālemē domāja, ka tas, kas notika ar Kornēliju un viņa namu, ir izņēmums un ka šāds notikums neatkārtosies. Bet tāds nebija Svētā Gara nolūks. Kad Jēzus mācekļi bija izkaisīti ārpus Jeruzālemes un Jūdejas robežām vajāšanu dēļ, kas bija izcēlušās pēc Stefana nāves (Apd 8:1), un devās uz Samariju, Fenīciju, Kipru un Antiohiju, arvien vairāk pagānu pieņēma Jēzu par savu Glābēju. Tieši to Jēzus bija paredzējis (Apd 1:8). Lai arī cik brīnišķīgs bija šis pagānu pieplūdums, ja mēs noliekam sevi agrīno jūdu ticīgo vietā, tad nav grūti redzēt, ka viņi nebija īsti pārliecināti, kā reaģēt.

Kā mēs paši varam turēties pie šauriem uzskatiem par draudzi un mūsu vēsti, kas var traucēt mūsu liecībai? _____

Jeruzālemes koncils

Izlasi Apd 15:1, 2 un Gal 2:11–14. Kādi divi jautājumi izraisīja nopietnu konfliktu agrīnajā draudzē? _____

Drauds draudzes vienotībai, ko piedzīvoja agrīnie kristieši, bija reāls un smags. Daži jūdu kristieši domāja, ka glābšana ir iespējama tikai tiem, kas pieder Dieva derības ļaudīm, un tas ietvēra arī to, ka apgraižšana ir obligāta prasība. Šie jūdu ticīgie arī uzskatīja, ka daļa no uzticīga dzīvesveida ir izvairīšanās no jebkādiem kontaktiem ar pagāniem, kas varētu apdraudēt viņu pašu glābšanu.

Jūdiem bija ļoti stingras tradīcijas jautājumā par viņu biedrošanos ar pagāniem. Šīs tradīcijas ātri kļuva par klupšanas akmeni jaunajai kristiešu kopienai, kad apustuļi sāka aizsniegt pagānus, kas vēlējās kļūt par Jēzus sekotājiem. Tā kā Mesija ir Dieva derības ļaužu Glābējs, kā tas bija pravietots Vecajā Derībā, vai tad pagāniem nebija vispirms jākļūst jūdiem un tad jāseko tiem pašiem derības noteikumiem, ja viņi gribēja būt glābti?

Izlasi Apd 15:3–22. Kādi bija daži jautājumi, par ko runāja Jeruzālemes koncila laikā? _____

Šeit pacelto jautājumu saknes meklējamas konfliktos par Vecās Derības stāstu skaidrojumiem attiecībā uz apgraižšanu un attiecībām ar pagāniem. Kad apustuļu vecākie un delegāti no Antiohijas apsēdās kopā, šķita, ka diskusija turpinās ilgu laiku bez kāda risinājuma.

Bet tad Pēteris, Barnaba un Pāvils teica savas runas. Pētera runa atsaucās uz atklāsmi, ko Dievs viņam bija devis, un uz Svētā Gara dāvanu, kas pavēra ceļu misijai pagānu vidū. Tad Pāvils un Barnaba līdzdalīja savus stāstus par to, ko Dievs bija caur viņiem darījis pagānu vidū. Rezultātā daudzas acis atvērās jaunai patiesībai. Pēteris teica: “Mēs ticam, ka caur Kunga Jēzus žēlastību tiksīm izglābti tāpat kā viņi” (Apd 15:11). Evaņģēlija gaismā bija izirušas gadsimtiem ilgas tradīcijas.

Vai jebkad ir bijis laiks, kad tu mainīji savas domas par kādiem dziļi iesakņotiem uzskatiem? Ko tu mācījies no piedzīvotā, kas varētu palīdzēt tādā reizē, kad atkal apšaubīsi savu izpratni par kādu ticības pamatmācību? _____

Grūts risinājums

Bija vajadzīgs zināms Antiohijas draudzes uzticības līmenis, lai sūtītu pārstāvjus uz Jeruzālemi meklēt vislabākos risinājumus viņu konfliktam. Tomēr pēc pārrunām starp apustuļiem un vecajiem Jēkabs, Jēzus brālis, kurš, šķiet, bija sapulces vadītājs, izteica spriedumu par to, ko vajadzētu izdarīt (Apd 15:13–20). Koncils pieņēma lēmumu, ka pagāniem, lai kļūtu par kristiešiem, nav nepieciešams kļūt par jaunajiem jūdiem, paklausot visiem ceremoniālā likuma aspektiem, ieskaitot apgraizīšanu.

Izlasi Am 9:11, 12 un Jer 12:14–16. Kādus pravietojumus izteica šie Vecās Derības pravieši attiecībā uz Israēla kaimiņu tautām? _____

Jēkabam citējot Am 9. nodaļu, mēs redzam netiešas norādes uz tautu glābšanu citās Vecās Derības praviešu grāmatās. Dieva nodoms bija glābt visu pasauli ar Israēla liecības un piedzīvojumu palīdzību. Dieva aicinājums Ābrahāmam ietvēra svētību visām tautām caur viņu un viņa pēcnācējiem (1Moz 12:1–3). Svētā Gara vadība, Pētera, Barnabas un Pāvila kalpošana pagānu vidū un daudzu pagānu atgriešanās bija pierādījumi, kurus nevarēja nolikt malā. Šīs liecības palīdzēja kristīgās kopienas vadītājiem Jeruzālemē saprast, ka nu ir piepildījušies Vecās Derības pravietojumi. Dievs jau bija devis likumus, kas regulēja pagānu klātbūtni Israēlā un kādi ierobežojumi attiecās uz viņiem (3Moz 17, 18). Jēkabs savā lēmumā arī atsaucās uz šiem likumiem (Apd 15:29). Ikvienam bija acīmredzams, ka Dievs aicināja pagānus pievienoties Viņa ļaudīm un iegūt glābšanu Jēzū. Svētā Gara vadība sniedza viņiem dziļāku izpratni par Rakstiem un atklāja viņiem svarīgas patiesības, ko viņi iepriekš nebija pamanījuši.

Apd 15:30–35 atklāj ticīgo atbildi Antiohijā tam, kas tika nolemts Jeruzālemē: “Izlasījuši tie nopriecājās par iedrošinājumu” (Apd 15:31).

Šeit Apustuļu darbos mēs redzam spēcīgu paraugu tam, kā agrīnajā draudzē, pakļaujoties Dieva Vārdam, kopā ar mīlestību, vienotību un uzticību Svētā Gara vadībā varēja novērst to, kas varēja radīt lielu vienotības krīzi.

Ko šis ziņojums mums māca par to, cik svarīgi mums ir ne tikai ieklausīties tajā, ko citi saka, bet arī padomāt, ka viņiem varbūt ir taisnība, pat ja tas, ko viņi saka, nav tieši tas, ko mēs gribam dzirdēt? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļas “Patiesības meklētājs” (131.–142. lpp.), “Jūdi un pagāni” (188.–200. lpp.).

“Lai izšķirtu šo jautājumu, kopā netika aicināta visa kristiešu saime. “Apustuļi un vecaji”, iespaidīgi un spriest spējīgi vīri, izstrādāja un pieņēma lēmumu, ko vēlāk pārsvarā atzina visas kristīgās draudzes. Tomēr ne visi ar to bija apmierināti. Atradās grupa godkārīgu un pašpaļāvīgu brāļu, kas tam nepiekrita. Šie vīri darbā iesaistījās paši uz savu atbildību. Tie atļāvās daudz kurnēt un meklēt kļūdas, ieteikdami jaunus plānus un cenzdamies graut to darbinieku pūles, kurus Dievs bija izraudzījis evaņģēlija mācīšanai un vēsts pasludināšanai. Jau no paša sākuma draudzei bija jāstāpjas ar tādiem kavēkļiem, un tā tas turpināsies līdz laika galam.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 196., 197. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādus konfliktu risināšanas soļus, kas apskatīti šīs nedēļas stāstos, var izmantot jūsu draudzes kopienā, ja tajā rodas nesaskaņas? Lai gan viens no jautājumiem, ar ko cīnījās draudze, bija teolģisks, ko mēs no šiem ziņojumiem varam mācīties, kas var palīdzēt draudzei, kad kultūras, politiski vai etniski jautājumi apdraud tās vienotību? Kādus svarīgus principus mēs varam paņemt no tā, ko esam redzējuši?

2. Izlasi vēlreiz E. Vaitas citātu. Neskatoties uz pozitīvo iznākumu, daži tik un tā nebija apmierināti. Kādu mācību mums vajadzētu smelties no šīs skumjās realitātes?

KOPSAVILKUMS:

Agrīno draudzi apdraudēja iekšēji konflikti par daudziem jautājumiem, kas varēja atstāt postošu ietekmi uz to. Mēs redzējam, kā draudze – Svētā Gara vadībā un padodoties Dieva Vārdam – varēja atrisināt šos konfliktus un novērst šķelšanās.